

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátu složeném z předsedy Mgr. Marka Bedřicha, soudce Mgr. Marka Zimy a soudkyně JUDr. Jitky Hroudové ve věci

žalobce: **V. O.**, státní příslušník Ukrajiny
bytem X
zastoupen advokátem JUDr. Matějem Šedivým
sídlem Václavské náměstí 831/21, 110 00 Praha 1

proti
žalovanému: **Ministerstvo vnitra**
sídlem Nad Štolou 936/3, 170 34 Praha 7

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného z 2. 3. 2023, čj. OAM-2280-24/ZR-2022

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žalovanému se nepřiznává náhrada nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Vymezení věci

- 1. Žalobce se na soud obrátil proto, že mu žalovaný napadeným rozhodnutím zrušil platnost povolení k trvalému pobytu. Dle názoru žalovaného žalobce opakovaně závažným způsobem narušil veřejný pořádek.

II. Dosavadní průběh řízení a napadené rozhodnutí

- 2. Žalovaný oznámil žalobci 20. 5. 2022, že s ním zahajuje řízení o zrušení jeho povolení k trvalému pobytu dle § 77 odst. 2 písm. a) zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky.

Shodu s prvopisem potvrzuje X.

3. Žalovaný následně shromáždil podklady pro rozhodnutí, o čemž žalobce vyrozuměl 26. 10. 2022 a zároveň mu poskytl lhůtu k seznámení se se spisovým materiálem.
4. Žalobcův zástupce do spisu nahlédl a poté se 30. 11. 2022 vyjádřil. Uvedl, že správní spis je neúplný a ze shromážděných podkladů neplyne naplnění podmínek § 77 odst. 2 písm. a) zákona o pobytu cizinců. Od posledního skutku uplynulo přes dva roky. Od té doby se žalobce žádného protiprávního činu nedopustil a plní řádně své povinnosti. Těmito skutečnostmi se žalovaný nezabýval a nezjišťoval je. Nashromážděné doklady pouze deklarují, že byl žalobce vícekrát odsouzen. Takový závěr pro zrušení pobytového oprávnění dle žalobce nestačí. Žalobci byl uložen nepodmíněný trest odnětí svobody pouze jednou, v roce 2001, a to na samé spodní hranici trestní sazby. U odsouzení z roku 2020 a 2021 nebyl odsouzen k nepodmíněnému trestu odnětí svobody, tudíž soudy jeho jednání zjevně nepovažovaly za tak společensky škodlivé. Žalovaný též dosud dostatečně nezohlednil všechny dopady případného rozhodnutí o zrušení pobytového oprávnění do žalobcova života. Žalobce má na území České republiky rodinu, která je zde plně integrovaná. Žalobcova nezletilá dcera navíc neovládá ukrajinský jazyk a na Ukrajině nikdy dlouhodobě nežila. Její životní potřeby zajišťuje výhradně žalobce, který zde má obchodní společnost, což žalovaný opět nezohlednil. Žalovaný přehlíží i to, že na Ukrajině probíhá válečný konflikt.
5. Žalovaný poté napadeným rozhodnutím zrušil platnost žalobcova povolení k trvalému pobytu a stanovil mu lhůtu 60 dnů od právní moci rozhodnutí k vycestování z území.

III. Žalobní argumentace

6. Žalobce navrhl, aby soud napadené rozhodnutí zrušil a věc vrátil žalovanému k dalšímu řízení.
7. Předně uvedl, že z jednání, které žalovaný podřadil pod narušení veřejného pořádku, nepovažuje za relevantní ani drobné dopravní přestupky, ani trestný čin, který spáchal před více než dvaceti lety. Pro posouzení jsou dle něj podstatné pouze dva trestné činy, za které byl odsouzen v roce 2020 a 2021.
8. Žalobce nechce bagatelizovat závažnost svých činů, nicméně má za to, že pro posouzení jeho aktuální nebezpečnosti není podstatný okamžik odsouzení, ale okamžik spáchání, od kterého již také uplynulo několik let. Žalobce je aktuálně ve zkušební době a řádně plní své povinnosti.
9. Žalobce má v České republice manželku, s kterou vychovává jejich nezletilou dceru. Dcera neumí ukrajinsky a je plně závislá na obživě zajišťované žalobcem, který v ČR vlastní nemovitosti a provozuje obchodní společnost.
10. Žalovaný se v napadeném rozhodnutí nijak nevěnoval posouzení přiměřenosti napadeného rozhodnutí do žalobcova života z pohledu vztahu k domovskému státu, ač je to jedno z hledisek uvedených v § 174a zákona o pobytu cizinců. Nezohlednil ani polehčující okolnosti ve prospěch žalobce. V této souvislosti žalobce na podporu své argumentace citoval z judikatury Nejvyššího správního soudu (dále též „NSS“), Soudního dvora Evropské unie (dále jen „SDEU“) a evropské právní úpravy.

IV. Vyjádření žalovaného

11. Žalovaný s žalobou nesouhlasí a navrhl, aby ji soud zamítl.

12. Zdůraznil, že žalobce má pobytové oprávnění od 23. 5. 2017 a od té doby byl opakovaně odsouzen za spáchání úmyslné trestné činnosti. V jednom případě žalobce opakovaně prodával a přechovával heroin, v druhém případě po slovní potyčce poškozeného povalil na zem a když vstal, udeřil ho do oka tak, že mu zlomil spodní očníci. Vedle toho žalobce v letech 1999 až 2001 mařil výkon úředního rozhodnutí, neboť se v České republice zdržoval, ač zde měl zakázán pobyt a uloženou lhůtu k vycestování, a opakovaně se dopustil dopravních přestupků. Poslední dvě uvedená jednání žalobce použil na dokreslení žalobcovy osobnosti a jeho přístupu k dodržování právních předpisů.
13. Žalovaný se v napadeném rozhodnutí podrobně zabýval jeho dopady do žalobcova života. Žalobcova manželka má stále zaměstnání a pravidelný příjem a dcera navštěvuje druhou třídu základní školy. Žalobce se na výchově dcery podílí, ale ani ona, ani manželka na něm nejsou existenčně závislé. Žalovaný též posoudil žalobcovu účast v obchodní společnosti a zohlednil i válečný konflikt, který na Ukrajině aktuálně probíhá.
14. Žalovaný řádně posoudil naplnění pojmu narušení veřejného pořádku. Žalobcova odsouzení svědčí o jeho nízkém stupni integrace do společnosti i o tom, že na něj tresty neměly výchovný účinek. Zákon o pobytu cizinců nevyžaduje, aby byl žalobce hrozbou pro bezpečnost státu. V podrobnostech odkázal na napadené rozhodnutí.

V. Posouzení věci soudem

15. Soud projednal žalobcovu věc přednostně dle § 172 odst. 10 zákona o pobytu cizinců.
16. Ve věci se konalo ústní jednání v souladu s § 49 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (dále jen „s. ř. s.“).
17. Žalobce odkázal na svoji písemnou argumentaci a setrval na žalobním návrhu. Zdůraznil, že od odsouzení vede řádný život a plní své povinnosti. V ČR má nezletilou dceru, která nemá žádnou vazbu na Ukrajinu, kde navíc nyní probíhá válka. Žalovaný ve věci postupoval mechanicky bez toho, aby zohlednil žalobcovu individuální situaci a jeho současné chování.
18. Žalovaný se z jednání omluvil a souhlasil s tím, aby soud jednal v jeho nepřítomnosti. Soud proto jednal ve věci bez přítomnosti žalovaného dle § 49 odst. 3 s. ř. s.
19. Napadené rozhodnutí soud přezkoumal v rozsahu uplatněných žalobních bodů (§ 75 odst. 2 věta první s. ř. s.) a vycházel ze skutkového i právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu (§ 75 odst. 1 s. ř. s.).
20. Žalobu podala včas osoba k tomu oprávněná.
21. Žaloba není důvodná.
22. Žalovaný zrušil žalobcovo povolení k trvalému pobytu dle § 77 odst. 2 písm. a) zákona o pobytu cizinců. Dle tohoto ustanovení žalovaný zruší platnost povolení, *jestliže cizinec opakovaně závažným způsobem naruší veřejný pořádek nebo práva a svobody druhých anebo je důvodné nebezpečí, že by mohl ohrozit bezpečnost státu, za podmínky, že toto rozhodnutí bude přiměřené z hlediska jeho zásahu do soukromého nebo rodinného života cizince.*
23. Výkladem výhrady veřejného pořádku se NSS opakovaně zabýval. Z jeho judikatury plyne, že zákon o pobytu cizinců pracuje s tímto pojmem v řadě ustanovení, a proto ho nelze vykládat vždy stejně. Jeho význam se odvíjí od smyslu, okolností vzniku, původu a účelu konkrétního ustanovení. Výhrada veřejného pořádku se proto bude někdy vázat na činy spáchané v minulosti a jindy bude souviset s aktuálním chováním cizince (usnesení

rozšířeného senátu NSS z 26. 7. 2011, čj. 3 As 4/2010-151, č. 2420/2011 Sb. NSS, body 31 až 35; rozsudek NSS ze dne 8. 10. 2021, čj. 5 Azs 314/2020-52, body 21 až 23).

24. V případě § 77 odst. 2 písm. a) zákona o pobytu cizinců musí dojít k opakovanému závažnému narušení veřejného pořádku. Vymezení je tedy na jednu stranu užší než např. při zrušení přechodného pobytu, na druhou stranu je třeba vzít v úvahu, že jde o zrušení trvalého pobytu, což je nejvyšší možný cizinecký pobytový status. U cizinců s tímto oprávněním lze předpokládat, že se plně začlení do české společnosti a osvojí si její pravidla. Zvláště by cizinec pobývajících v ČR trvale měl respektovat ty právní normy, které slouží k ochraně práv a zájmů osob považovaných za ty nejdůležitější v demokratické společnosti. Jde například o zájem na ochraně života a zdraví, majetku, lidské důstojnosti a osobní svobody (rozsudky NSS z 18. 11. 2022, čj. 3 Azs 235/2022-27, bod 19, a ze 4. 5. 2023, čj. 10 Azs 67/2023-44, bod 11).
25. Při posouzení, zda cizincovo jednání naplňuje hypotézu § 77 odst. 2 písm. a) zákona o pobytu cizinců je třeba individuálně posoudit závažnost jeho protiprávního jednání ve vztahu k veřejnému pořádku, jak ukládá čl. 9 odstavec 3 směrnice 2003/109/ES (rozsudek z 23. 7. 2020, čj. 2 Azs 144/2020-33, body 19 až 21). Z tohoto článku směrnice také plyne, že při zrušení trvalého pobytu není nutné hodnotit aktuální hrozbu, kterou cizinec představuje pro veřejný pořádek. Ohrožení veřejného pořádku se v tomto případě hodnotí jen ve vazbě na závažnost protiprávního jednání, kterého se cizinec dopustil už dříve (již citovaný rozsudek NSS čj. 3 Azs 235/2022-27, bod 21).
26. Žalobcová námitka, že je třeba posuzovat jeho aktuální nebezpečnost, je proto nedůvodná. Jeho odkaz na rozsudek NSS z 9. 10. 2009, čj. 5 As 51/2009-68, není příslušný, neboť v něm se NSS zabýval výkladem § 87k odst. 1 písm. b) zákona o pobytu cizinců, který upravuje zamítnutí žádosti o povolení k trvalému pobytu, *jestliže je důvodné nebezpečí, že by žadatel mohl ohrozit bezpečnost státu nebo závažným způsobem narušit veřejný pořádek*. Rozsudek se nezabýval zrušením již uděleného trvalého pobytu. V rámci posouzení naplnění § 77 odst. 2 písm. a) zákona o pobytu cizinců nelze hodnotit ani individuální okolnosti žalobcova života a přihlížet k jeho celkové životní situaci.
27. Žalovaný při posouzení naplnění důvodu pro zrušení žalobcova povolení k trvalému pobytu vyšel z naznačených judikatorních východisek a zjištěný skutkový stav posoudil zcela správně.
28. Ve věci není pochyb, že žalobce byl v nedávné době dvakrát pravomocně odsouzen za spáchání úmyslných trestných činů. Žalobce byl nejprve odsouzen za zločin nedovolené výroby a jiného nakládání s omamnými a psychotropními látkami a s jedy dle § 283 odst. 1 a 2 písm. c) zákona č. 40/2009 Sb., trestního zákoníku, neboť v listopadu 2019, prosinci 2019 a lednu 2020 prodal třetí osobě opakovaně heroin, a to v celkovém množství minimálně 44 g, a zároveň bez povolení za účelem distribuce přechovával ve vozidle 99,34 g a 22,61 g metamfetaminu. Podruhé byl žalobce odsouzen za přečin ublížení na zdraví dle § 146 odst. 1 trestního zákoníku a přečin výtržnictví dle § 358 odst. 1 trestního zákoníku, neboť v květnu 2020 povalil poškozeného na zem a když vstal, udeřil ho pěstí do oblasti pravého oka.
29. Obě odsouzení jsou z nedávné doby a zdejší soud je v souladu s žalovaným považuje za dostatečné pro závěr, že žalobce opakovaně závažným způsobem narušil veřejný pořádek. Zločin týkající se prodeje a přechovávání drog spáchal žalobce ve značném rozsahu.

Z jednání, kterého se žalobce dopustil, je zřejmé, že nerespektoval normy, které chrání život a zdraví společnosti.

30. K těmto dvěma úmyslným trestným činům navíc přistupují i další skutečnosti, které svědčí o naplnění podmínek § 77 odst. 2 písm. a) zákona o pobytu cizinců. Žalobce byl v roce 2001 odsouzen za trestný čin maření výkonu úředního rozhodnutí dle § 171 odst. 1 písm. b) zákona č. 140/1961 Sb., trestního zákona, neboť se zdržoval na území ČR pod cizím jménem, ač věděl, že zde měl zakázán pobyt. Žalobce se dále dopustil přestupku dle § 39 odst. 2 písm. a) zákona č. 167/1998 Sb., o návykových látkách, neboť v červnu 2020 u sebe pro vlastní potřebu uchovával bez povolení 1,15 g pervitinu. Žalobce se též dopustil šesti dopravních přestupků (v době od května 2009 do prosince 2021). Soud nesouhlasí s žalobcem, že tato jednání nemají na posouzení naplnění podmínek pro zrušení jeho trvalého pobytu žádný vliv. I tato jednání, byť v případě trestného činu již staršího data a v případě přestupků menší závažnosti, doplňují obraz žalobce jako osoby, která opakovaně porušuje právní předpisy.
31. Soud proto shrnuje, že v žalobcově případě žalovaný správně posoudil, že jsou naplněny podmínky § 77 odst. 2 písm. a) zákona o pobytu cizinců a zrušil žalobcovo povolení k trvalému pobytu. Žalobní námitky v tomto ohledu nejsou důvodné.
32. Žalobce dále namítal, že žalovaný nesprávně hodnotil přiměřenost dopadů napadeného rozhodnutí do jeho života, neboť pominul zohlednit žalobcův vztah k domovskému státu.
33. V případě zrušení platnosti povolení k trvalému pobytu dle § 77 odst. 2 písm. a) zákona o pobytu cizinců vyplývá povinnost správního orgánu posuzovat přiměřenost dopadů takového rozhodnutí do soukromého nebo rodinného života cizince přímo z tohoto ustanovení (odst. 2 *in fine*).
34. Žalovaný se dopadem rozhodnutí do žalobcova života zabýval zevrubně na stranách 7-14 napadeného rozhodnutí. Soud se s jeho posouzením ztotožňuje a odkazuje na něj. Žalovaný zohlednil jak žalobcovy rodinné vazby, tak aktuálně probíhající válku na Ukrajině. Na jeho podrobnou argumentaci žalobce v žalobě nijak nereaguje.
35. Žalobce během řízení opakovaně tvrdil, že jeho nezletilá dcera je plně závislá na obživě zajišťované žalobcem, nicméně své tvrzení nijak nedoložil, a to ani v řízení před žalovaným, ani nyní před soudem. Platí přitom že: „*po správních orgánech nelze požadovat, aby výhradně z vlastní iniciativy vyhledávaly a opatrovaly důkazy, které by mohly svědčit ve prospěch žalobce, tedy i ty, které by se mohly týkat nepřiměřenosti tvrzeného zásahu do jeho soukromého a rodinného života (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 29. 11. 2012, č. j. 9 As 142/2012-21). Rovněž není nezbytné, aby se správní orgány výslovně vyjadřovaly ke všem kritériím uvedeným v § 174a zákona o pobytu cizinců (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 26. 2. 2014, č. j. 8 As 109/2013-34)*“ (rozsudek NSS z 23. 4. 2020, čj. 7 Azs 49/2020-35, bod 17).
36. Ani tyto žalobcovy námitky proto nejsou důvodné.

VI. Závěr a náklady řízení

37. Soud dospěl k závěru, že žaloba není důvodná, proto ji zamítl postupem podle § 78 odst. 7 s. ř. s.

38. O nákladech řízení rozhodl soud podle § 60 odst. 1 s. ř. s. Žalovaný byl ve věci plně úspěšný, nicméně mu nevznikly žádné náklady řízení nad rámec běžného výkonu úředních činností. Proto mu soud náhradu nepřiznal.

Poučení

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha 13. července 2023

Mgr. Marek Bedřich
předseda senátu